

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tpo/37/2019
Identifikačné číslo spisu: 1519201637
Dátum vydania rozhodnutia: 9. mája 2019
Meno a priezvisko: JUDr. xxxxx Šamko
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1519201637.1

UZNESENIE

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Vladimíra Buchvalda v trestnej veci obvineného Z.. K. N., stíhaného spolu s ďalšími osobami pre pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Trestného zákona spáchaného závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a organizovanou skupinou podľa § 138 písm. b/, písm. i/ Trestného zákona, o sťažnosti obvineného a prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 19.04.2019, sp. zn. 3Tp/30/2019, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 09. mája 2019 takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku z r u š u j e sa uznesenie Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3Tp/30/2019 zo dňa 19.04.2019 a obvinený Z.. K. N., nar. XX.XX.XXXX sa podľa § 79 ods. 1 Trestného poriadku p r e p ú š ť a ihneď z väzby na slobodu.

II. Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V uznesením zo dňa 19.04.2019, sp. zn. 3Tp/30/2019, rozhodol tak, že podľa § 73 ods. 5 Trestného poriadku, § 72 ods. 1 písm. a/, f/, ods. 2 z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa obvinený Z.. K. N., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom G., M. XXXX/X, berie do väzby. Väzba sa začína dňom 18.04.2019 o 10.15 h a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava. Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku súd sľub obvineného neprijal a podľa 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku súd väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil.

Proti tomuto uzneseniu podali v lehote ustanovenej v § 187 ods. 1 Trestného poriadku obvinený i prokurátor sťažnosť priamo pri výsluchu do zápisnice, pričom sťažnosti boli následne aj písomne odôvodnené.

Prokurátor poukázal na to, že v nastolenom prípade sudca pre prípravné konanie okresného súdu v rámci rozhodovania o vzatí obvineného do väzby skonštatoval dôvodnosť trestného stíhania všetkých obvinených, avšak u obvineného Z.. N. vzhliadol len väzobný dôvod precizovaný v § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. S týmto záverom súdu sa prokurátor nestotožňuje, nakoľko má za to, že u obvineného sú dané dôvody väzby tak, ako boli uvedené v návrhu prokurátora na vydanie príkazov na zatknutie zo dňa 11.04.2019. Predovšetkým sa prokurátor nestotožňuje so záverom sudcu pre prípravné konanie, že prokurátor neodôvodnil väzobné dôvody žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami, ale len svojimi dohadmi. V prípade obvineného však väzobný dôvod v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vyplynul najmä z jeho konania, keďže v deň svojho zadržania sa stal pre orgány činné v trestnom konaní nedosiahnuteľný, pričom túto okolnosť logicky nevysvetlil ani v rámci svojho výsluchu pred sudcom dňa 19.04.2019. Zo zistených skutočností vyplýva, že obvinený K. N. bol pripravený na konanie voči jeho osobe, mal informáciu o plánovanej akcii, evidentne sa vyhýbal svojmu zadržaniu, zámerne odcestoval takým spôsobom, aby nebolo možné ho vyhľadať a skontaktovať. Navyše vyššie uvedenú skutočnosť nemožno hodnotiť izolovane, nakoľko z ďalších zistených skutočností vyplýva jasný záver, že obdobne svoje zadržanie zmarili i obvinení L., Z. a P.. Nemôže ísť preto o dielo náhody, keďže je vysoko nepravdepodobné, aby sa štyri obvinené osoby počas pracovného týždňa nenachádzali v skorých ranných hodinách na adrese, ktorá bola previerkami ustálená ako ich reálne bydlisko. Nemožno potom opomínať ani tú skutočnosť, že všetci štyria vyššie menovaní práve v ten deň vycestovali, pričom obvinený N. dokonca doma zanechal svoje auto i svoj mobil a jeho syn prišiel v skorých ranných hodinách pred jeho dom príslušníkom oznámiť, aby nevyrážali dvere, že otec sa doma nenachádza. Hoci boli niektorí obvinení kontaktovaní aj cestou ich rodinných príslušníkov, v daný deň sa žiadny z nich dobrovoľne neprihlásil na políciu, a preto je zrejmé, že sa účelovo vyhýbali svojmu zadržaniu. Z dôvodov vyššie uvedených skutočností bolo na základe žiadosti vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry, národnej jednotky finančnej polície, dňa 11.04.2019 po obvinených vyhlásené pátranie na území Slovenskej republiky. Následne dňa 11.04.2019 podal vyšetrovateľ PZ podnet prokurátorovi na podanie návrhu na vydanie príkazov na zatknutie obvinených. Z vyššie uvedených skutočností rezultuje jasný záver, že všetci štyria obvinení účelovo vycestovali pred zaisťovacou akciou zo svojho trvalého pobytu, aby tak zmarili svoje zadržanie. Súčasne je dôvodné uviesť, že obvineným hrozí v prípade preukázania viny trest prevyšujúci 10 rokov, a preto možno uzavrieť, že aj u obvineného existujú také okolnosti, ktoré odôvodňujú predmetný väzobný dôvod. Pokiaľ ide o väzobný dôvod podľa § 71 písm. b/ Trestného poriadku a argumentáciu sudcu pre prípravné konanie, tak k tomu prokurátor uvádza, že aj tento väzobný dôvod bol riadne odôvodnený. V predmetnej veci boli vydané príkazy v zmysle § 115 Trestného poriadku, na základe ktorých bolo zistené, že obvinený K. N. z pozície zamestnanca spoločnosti OMV úmyselne nastavil pravidlá redistribúcie PHM medzi jednotlivými spoločnosťami tak, ako je opísané vo výrokovvej časti obviňujúceho uznesenia. Na dennej báze komunikoval s obvinenými Z., P. a I., ktorých riadil, koordinoval v súvislosti s predajom a prefakturáciou PHM a tým bolo súčasne preukázané ich vzájomné prepojenie a pôsobenie v organizovanej skupine. V neposlednom rade bol preukázaný vzájomný kontakt a varovanie sa medzi jednotlivými obvinenými počas výkonu colných kontrol v jednotlivých spoločnostiach, čím si operatívne zabezpečili vzájomné skordinovanie podávaných informácií ohľadom cenotvorby, ako aj vzájomnej činnosti medzi jednotlivými spoločnosťami v reťazci pred colnými a daňovými úradníkmi, kde sa konkrétne poukazuje na prepisy hovorov. Možno ďalej doplniť, že pokiaľ obvinení koordinovali svoje postupy v správnom (daňovom) konaní, existuje reálna obava, že tak budú konať i v trestnom konaní. Navyše možno uzavrieť, že daňová trestná činnosť obvinených (skrátene dane) bola už v čase daňových kontrol dokonaná, keďže obvinení urobili všetko preto, aby bola vlastná daňová povinnosť daňových subjektov M. s.r.o., a G. Y. s.r.o., určená v nižšej (skrátenej) výške. Ďalej je nevyhnutné poukázať na ten fakt, že obvinení pri páchanej danej hospodárskej trestnej činnosti využívali sieť rôznych obchodných spoločností, do ktorých účelovo dosadzovali rôzne biele kone, alebo neexistujúce osoby. Z výpisov z obchodného registra je zrejmé, že spol. X. oil, s.r.o. A., s.r.o., A. U., s.r.o., D., s.r.o., Y. s.r.o. boli postupne v rokoch 2017 až 2018 zrušené a vymazané z obchodného registra, hoci ešte v

predchádzajúcom období vykonávali obchodné transakcie vo vysokých objemoch, pričom 3 spolupracovali aj so spol. M., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, v menej ktorej práve obvinená Z. pôsobila ako jediný konateľ a spoločník. Táto spoločnosť je pritom naďalej plne funkčná, hoci obvinená dňa 18.04.2019 (v deň svojho rozhodovania o väzbe) samú seba zbavila „konateľstva“ v danej spoločnosti. Aj v ďalšej nárazníkovej spoločnosti - L-M. N., s. r. o. taktiež došlo v roku 2017 (po prvotnej zaisťovacej akcii v prípade) k zmene sídla, spoločníka a konateľa. Taktiež aj k výmazu prokúry obvineného Z.. L., pričom v roku 2018 vstúpilo do spoločnosti ako investor srbské družstvo, hoci predtým mala anglického vlastníka. V nadväznosti na vyššie uvedené je nevyhnutné poukázať aj na tú skutočnosť, že Z.. N., Z.. L. a Z.. E. svoje právnické vzdelanie získali na fakulte vyšetrovania Zboru národnej bezpečnosti v Bratislave, pričom v bývalom režime pôsobili buď v polícii, alebo aj v rámci ŠtB (N.), ktorá sa vyznačovala prácou v utajení, za využitia konšpirácie, kde bolo povinnosťou príslušníkov kryť svoju prácu a svojich spolupracovníkov za každých okolností (nálež ÚS SR pod sp. zn. II. ÚS 285/2017 zo dňa 12. októbra 2017). Je potom zrejmé, že tieto metódy využívali obvinení aj v rámci páchania trestnej činnosti, a v rámci jej krytia. Toto konštatovanie len dotvára ten obraz, že vyššie menovaní poznajú postupy orgánov polície a evidentne majú svoje kontakty, keďže boli vopred informovaní o zaisťovacej akcii. Takou informáciou disponoval evidentne aj obvinený N., a preto je zrejmé, že obvinení svoj postup i v súčasnosti naďalej koordinujú. V neposlednom rade nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že obvinení N. a obvinená P. mali dlhšie trvajúci intímny vzťah, pričom okrem iného spoločne trávili dovolenky, hrávali golf a podobe. Z doterajšieho konania obvinených teda vyplýva reálna obava, že by mohlo dôjsť k ďalšiemu obdobnému ovplyvňovaniu jednak spoluobvinených navzájom, keďže ešte nedošlo k ich vypočutiu, ale aj k pôsobeniu na svedkov uvedených v návrhu prokurátora na vydanie príkazov na zatknutie, ale aj k inému ďalšiemu mareniu vyšetrovania (ničeniu účtovných dokladov, k prevádzaniu obchodných podielov dotknutých spoločností, tak ako to obvinení vykonávali doposiaľ). Uvedené konštatovanie je u obvineného N. ešte zvýraznené, nakoľko tento bol takmer v dennom telefonickom kontakte s obvinenými P. a Z., ktoré vo všetkých smeroch inštruoval a riadil. Len pre úplnosť možno uviesť, že pri rozhodovaní o väzbe postačuje reálna hrozba, že obžalovaný bude konať tak, ako to vyžaduje § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Trestného poriadku, pričom ani samotný zákon nevyžaduje v tomto smere úplnú istotu (Uznesenia Ústavného súdu SR pod sp. zn. II. ÚS 348/2016 a I. ÚS 162/2016). S poukazom na vyššie opísané skutočnosti, prokurátor navrhuje sťažnostnému súdu, aby postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku rozhodol, že napadnuté uznesenie okresného súdu zrušuje a aby podľa § 73 ods. 5 Trestného poriadku rozhodol o vzatí obvineného do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Trestného poriadku. Súčasne navrhuje, aby väzbu obvineného súd nenahradil ani dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Obhajca obvineného sťažnosť odôvodnil tým, že súd pri rozhodovaní o tzv. preventívnej väzbe nezobral do úvahy už dokazovaním ustálené tak materiálne, ako aj formálne podmienky väzby. Obvinenému sa uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 09.04.2019 kladie za vinu, že „z pozície Ressler Saler Expert SK, zamestnanca obchodnej spoločnosti OMV Slovensko, využijúc pracovné zaradenie a dlhoročné skúsenosti z predaja ...“ a tým mal naplniť znaky pokračujúceho zločinu skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Trestného zákona spáchaného závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a organizovanou skupinou podľa § 138 písm. b/, písm. i/ Trestného zákona. Z uvedeného je zrejmé, že obvinený mal páchať údajnú trestnú činnosť z pozície, ktorú zastával v období od júla 2015 do mája 2016, pričom bolo ustálené, že jeho pracovný pomer a tým aj pozícia Ressler Saler Experta SK skončila dňa 28.06.2018. Údajná dôvodnosť preventívnej väzby má spočívať v tom, „že dátum trestnej činnosti nebol ohraničený len rokmi 2015 a 2016 .. ale táto činnosť pokračovala aj v rokoch 2017 ... preto je plne dôvodné očakávať, že uznesenie o vznesení obvinenia bude v ďalšom konaní „zrejme“ ... rozšírené...“ Túto hypotetickú úvahu obhajoba považuje za nedôvodnú, na ktorú nie je možné prihliadať a tým odôvodňovať preventívnu väzbu. Z časovej chronológie trestného konania, ktorá tomu predchádzala vyplýva, že OČTK začali trestného konanie už dňa 05.04.2016, teda pred tromi rokmi. Počas tohto obdobia bolo vydaných niekoľko uznesení (začatie vo veci, vylúčenie a spojenie veci) a u obvineného Z.. N. bola 19.09.2017 vykonaná aj domová prehliadka a bol vypočutý v pozícii svedka. Už ustálený skutkový a procesnoprávny stav podľa jeho objektívneho hodnotenia a v nadväznosti na osobu obvineného a jeho súčasného postavenie vylučuje hrozbu pokračovania tým, že bude opakovať trestný čin, dokoná trestný čin alebo

vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Nebolo dokumentované jediné relevantné konanie obvineného, ktoré by odôvodňovalo určitý vyšší stupeň dôvodnosti preventívnej väzby. V tomto konkrétnom prípade obhajca poukazuje na uznesenie NS SR, sp. zn. 4To/11/1999, ktoré ustálilo, že pri posudzovaní väzobných dôvodov môžu orgány činné v trestnom konaní a súd prihliadať len na tie okolnosti prípadu, ktoré majú základ v procesne vykonanom dokazovaní a sú významné pre záver o existencii niektorého z dôvodov väzby. Z uvedených dôvodov má obhajoba za to, že neboli zistené také konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali akékoľvek väzobné dôvody a žiada, aby napadnuté uznesenie bolo v časti o vzatí obvineného Z.. K. N. do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku zrušené a aby nadriadený súd rozhodol vo veci sám tak, že obvineného Z.. N. prepúšťa z väzby na slobodu. V prípade, že Krajský súd v Bratislave usúdi, že existujú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, alternatívne obhajoba navrhuje v súlade s princípom subsidiarity väzby, aby sťažnostný súd prijal písomný sľub Z.. N., daný Okresnému súdu Bratislava V pri výsluchu zo dňa 19.04.2019 podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku ako nahradenie väzby a prepustil ho z väzby, prípadne alebo súčasne prijal návrh na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku a prepustil ho z väzby. V takomto prípade zároveň obhajca navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave na zabezpečenie odstránenia obavy z pokračovania v trestnej činnosti a posilnenia účelu, ktorý by sa inak dosiahol väzbou, postupom podľa § 82 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku Z.. N. uložil zákaz vykonávať činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu údajného trestného činu, prípadne mu uložil iné primerané obmedzenia a povinnosti, resp. za súčasného nariadenia kontroly uložených obmedzení a povinností technickými prostriedkami podľa Zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole a výkone niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov za súčasného uloženia povinnosti podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Spis bol prvostupňovým súdom predložený na rozhodnutie o sťažnosti tunajšiemu súdu dňa 07.05.2019.

Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,
- b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo
- c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 80 ods. 1 Trestného poriadku ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo c/ môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

- a) záujmové združenie občanov alebo dôveryhodná osoba ponúkne prevzatie záruky za ďalšie správanie obvineného a za to, že obvinený sa na vyzvanie dostaví k policajtovi, prokurátorovi alebo na súd a že vždy vopred oznámi policajtovi, prokurátorovi alebo súdu vzdialenie sa z miesta pobytu, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje záruku vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočnú a prijme ju,
- b) obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho, alebo
- c) s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený súd rozhodujúci o sťažnosti na podklade riadne a včas podaných sťažnostiach oprávnenými osobami, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku jednak správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým boli podané sťažnosti, jednak konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného je dôvodná a naopak, sťažnosť prokurátora dôvodná nie je.

Sťažnostný súd z predloženého doposiaľ získaného spisového materiálu zistil, že obvinený Z.. K. N. je stíhaný pre pokračovací zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Trestného zákona spáchaného závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a organizovanou skupinou podľa § 138 písm. b/, písm. i/ Trestného zákona, pričom aj sťažnostný súd je toho záveru, že z doteraz zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní predbežne vyplýva, že trestné stíhanie obvineného je vedené dôvodne. Konanie, pre ktoré je vedené trestné stíhanie, má znaky trestnej činnosti a na základe doposiaľ zabezpečených dôkazov možno uviesť, že zatiaľ existuje dôvodné podozrenie, že sa ho dopustil obvinený Z.. K. N. (spoločne s ďalšími osobami).

V časti konštatácie neexistencie väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a, b/ Trestného poriadku sa sťažnostný súd v plnej miere stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia. Pokiaľ ide o dôvody útekovvej a kolúznevej väzby podľa uvedených ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, b/ Trestného poriadku, ani sťažnostný súd nezistil žiadne konkrétne relevantné skutočnosti, nasvedčujúce obave, že by sa obvinený mal vyhýbať trestnému stíhaniu, že by mal ujsť a skrývať sa (z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že obvinený má stále miesto pobytu i doručovaciu adresu a je dosiahnuteľný pre orgány činné v trestnom konaní, pričom sám sa bol aj prihlásiť na políciu), prípadne, že by existovala reálna a racionálne podložená obava z možného ovplyvňovania spoluobvinených alebo svedkov a marenia vyšetrovania, s tým, že hrozba takejto možnosti (kolúzie) v budúcnosti nie je v žiadnom prípade postačujúca.

Z hľadiska dôvodu väzby uvedeného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por. krajský súd poukazuje na judikatúru, z ktorej vyplýva, že „konkrétnymi skutočnosťami odôvodňujúcimi obavu z možného väzobného následku sa rozumejú len také skutočnosti, ktoré reálne odôvodňujú takúto obavu. Nepostačuje preto len akési hmlisté, neisté a konkrétnymi skutočnosťami dostatočne neodôvodnené podozrenie z následku predpokladaného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a) až písm. c) tr. por. Viedlo by to totiž k nedôvodným zásahom do Ústavou SR zaručenej osobnej slobody“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Tost 3/2010 z 17.02.2010).

Ak prokurátor poukazuje na potrebu vypočúť niektorých svedkov, tak sťažnostný súd pripomína ustálenú judikatúru, ktorá konštatuje, že „samotná skutočnosť, že v priebehu trestného stíhania majú byť vykonané ďalšie procesné úkony, výsluchy svedkov a podobne, sama osebe neznamena, že obvinený bude na nich pôsobiť, respektíve inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. Dôvodom pre väzbu, v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže byť ani skutočnosť, že obvinený popiera spáchanie skutku“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Ntv 97/1992 z 25.05.1992). Tento záver vyplýva aj zo staršej judikatúry, ktorá uvádza, že „dôvodnosť obavy, že obvinený bude pôsobiť na svedkov, prípadne spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, musí byť vždy zistená na základe konkrétnych skutočností. Nestačí teda len okolnosť, že vo veci, v ktorej obvinený popiera vinu, majú byť ako svedkovia vypočuté iné osoby“ (R č. 39/1968).

Skutočnosť, že v priebehu trestného stíhania majú byť vypočuté, či prepočuté ďalšie osoby nie je kolúznym dôvodom väzby, pretože takáto procesná situácia je bežná v každom trestnom stíhaní, ktoré

nasleduje bezprostredne po vznesení obvinenia. Alebo povedané inak, vždy po vznesení obvinenia je nevyhnutné vypočúť, či prepočúť konkrétne osoby ako svedkov, prípadne vypočúť aj spoluobvinených, teda je nevyhnutné viesť dokazovanie, avšak potreba vedenia dokazovania v prípravnom konaní ešte nehovorí nič o reálnej hrozbe z kolúzneho správania sa obvineného. Nič z predloženého vyšetrovacieho spisu nenaznačuje, že by tu boli konkrétne okolnosti, z ktorých by sa dala vyvodit' reálna hrozba, že obvinený bude pôsobiť na svedkov, či kohokoľvek iného. Ak by tak obvinený urobiť chcel alebo plánoval, mal na to dostatočný časový priestor, nakoľko k vzneseniu obvinenia došlo až po vyše troch rokoch od spáchania stíhaného skutku. Nebolo však doposiaľ zistené, že by tak urobil, respektíve aspoň, že by tak urobiť chcel.

Ak prokurátor poukazuje na to, že spáchaná trestná činnosť bola koordinovaná a sofistická, tak tieto znaky vykazuje každá trestná činnosť páchaná organizovanou formou. To platí o to viac, keď má ísť o páchanie daňovej trestnej činnosti, ktorá sa často vyznačuje rozdelením úloh medzi jednotlivých členov, či postupnosťou viacerých vopred plánovaných krokov smerujúcich voči správcovi dane a podobne. Rovnako tak skutočnosť, že obvinené osoby zahládzali stopy po vykonaní trestnej činnosti, t. j. po dokonaní trestného činu (napríklad zbavovanie sa tzv. nárazníkových spoločností) nie je možné považovať za kolúzny dôvod väzby, pretože táto skutočnosť je podstatou stíhaného daňového trestného činu. Využívanie tzv. nárazníkových spoločností, ich obmieňanie, či následný zánik je charakteristickou črtou daňovej trestnej činnosti, ktorá je páchaná v reťazci viacerých na seba naväzujúcich obchodných spoločností. Ide tu preto o súčasť stíhaného trestného činu, spôsob jeho spáchania a nie o kolúzny dôvod.

Pokiaľ ide o dôvod väzby uvedený v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., tak z predloženého spisového materiálu je zrejme, že obvinený má stále miesto pobytu a je dosiahnuteľný pre orgány činné v trestnom konaní. Skutočnosť, že obvinený mal „zmarit' svoje zadržanie“, tým, že nebol doma, tak ako to uvádza prokurátor v podanej sťažnosti nie je možné stotožňovať s tzv. útekovým dôvodom väzby. Podstatným je, že bol následne k dispozícii orgánom činným v trestnom a mohli s ním vykonávať procesné úkony. Ak mal obvinený dopredu informácie o chystanom zásahu polície na jeho osobu, tak ako to naznačuje prokurátor, potom ide o problém polície (protiprávne konanie policajta, ktorý „vynáša“ informácie a nie o protiprávne konanie obvineného), na ktorom nemožno založiť väzobný dôvod u obvineného. Nič zo spisového materiálu nenasvedčuje tomu, že by tu boli konkrétne skutočnosti, ktoré by reálne opodstatňovali obavu, že obvinený ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol vedeného trestnému stíhaniu.

Pokiaľ ide o dôvod väzby uvedený v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, tak krajský súd pripomína, že stíhanej trestnej činnosti sa mal obvinený dopúšťať v období rokov 2015 až 2016, z čoho je zrejme, že obvinený sa mal stíhanej trestnej činnosti dopustiť pred viac ako tromi rokmi, pričom doposiaľ neboli zistené žiadne okolnosti, z ktorých by sa dalo vyvodit', že obvinený pokračoval v obdobnej trestnej činnosti aj počas tejto viac ako trojročnej doby od spáchania stíhaného skutku. Obvinený navyše nebol doposiaľ súdne trestaný, a to ani pred a ani po spáchaní stíhaného skutku a preto, vzhľadom na časový odstup od spáchania stíhaného skutku, nie je možné dospieť k záveru, že by tzv. preventívny dôvod väzby hrozil u obvineného akútne, či bezprostredne.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam bolo potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, t. j., podľa § 194 ods.1 písm. a/ Trestného poriadku bolo uznesenie Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3Tp/30/2019 zo dňa 19.04.2019 zrušené a obvinený Z. K. N. bol podľa § 79 ods. 1 Trestného poriadku prepustený ihneď z väzby na slobodu a s tým, že podľa § 193 ods.1 písm. c/ Trestného poriadku bola sťažnosť prokurátora zamietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.